

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

Ex Libro Primo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

ΕΚ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ **A**COMPENDIUM HISTORIE Ecclesiasticæ Philostorgii quod dictavit Photius Patriarcha.

Οτι ἐν δώδεκα λόγοις αὐτῆς ἡ ἰστορία περιλαμβάνεται ἀπαρλιζομένη αὐτῆς τὸν ὄνομα τῆς ἑκάστης λόγου δόχομενων γραμμάτων ἐν τάξει σωλιθεμένων ἀρχαίων μὴ ἀπὸ τῆς δόξης πρὸς ἀλέξανδρον ὡς εἶπεν λέγει εἶπετο. ἡ δὲ τῆς αἰρέσεως αἰτίαν ἀναγεγράφει κατεῖχε ἡ μέχρη τῆς βαλεντινιανῆς, ὅς ἐστι πᾶσι πλακιδίας καὶ κωνσταντίας, εἰς βασιλέα Βαλεντινιανῆς καὶ τῆς ἰωάννης καὶ τυράννου ἀναγεσεως. ἡ δὲ ἰστορία τῶν αἰρέσεων ἐστὶν ἐκὼμιον αὐτῶν. ὡς περὶ καὶ τῆς ὀρθοδόξου διαδόχου καὶ ψόγου μᾶλλον ἢ ἰστορία.

HIVVS Scriptoris historia duodecim libris comprehenditur. Prime autem littere uniuscujusque libri simul junctæ, nomen Auctoris efficiunt. Porro historiam suam orditur ab Ario Alexandrini, ut quidem ipse vocat, rixâ & contentione adversus Alexandrum: quam quidem causam dicit hæreses. Progreditur verò usque ad nuncupationem augustam Valentiniiani junioris, qui filius fuit Placidie & Constantii: & usque ad eadem Joannis Tyranni. Ceterum hæc historia encomium quidem est hereticorum: Orthodoxorum autem criminatio ac vituperatio potius quàm historia.

ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

Οτι τῶν μακκαβαϊκῶν Φησι τὸν συγγραφέα ὅς ἐστι ἐστὶν ἀγροεὶν. πᾶσι τὸ μὲν πρῶτον βιβλίον ἀποδοχῆς ἀξιοῖ, συναδόντα διηγέρονταίς ἔδανηλ πρὸς φησίαις καὶ ὅτι λίαν πρὸς μνηστῶς διέξειπεν, ὅπως τε ἀνδρῶν μοχθηρὰ τὰ ἰσραηλίων ἤλασεν ἐπ' ἐσχάτων κακῶν, ὅπως τε πάλιν ἀνδρῶν ἀνένεγκεν δόξην, καὶ τότε καὶ τῶν πολεμίων ἐπανείλοντο κατὰ, καὶ ὁ νεὸς τῶν ἐλληνικῶν ἀνεκατάρθη μολυσμάτων. τὸ δεύτερον δὲ μὴ τὸν αὐτὸν μὲν Φησι ἐνδείκναι συγγραφέα. Ἐπὶ τὸν δὲ εἶναι τῶν ἰσραηλιτῶν κληρῶν ἐν πέντε λόγοις ἀναγεγραμμένων, ἢ τὸν πόλεμον ἀπαγγέλλει, ὃν ἰσραὴλ ὁ μακκαβαῖος πρὸς ἀντιόχου τε τὸν Ἐπιφανῆ, καὶ τὸν αὐτὸς παῖδα τὸν Ἐπιφάνη ἐν πάτορα, διεπολέμησε. τὸ τρίτον ἀποδοκιμάζει, τεραστῶδες καλῶν, καὶ εἰδὲν ὁμοίον τὰ πρῶτω διεξερχόμενον. τὸ μὲν τοῖς γετέταρτον ἰσώπηκε γεγράφ-

EX LIBRO PRIMO.

In Philostorgius ignorare se, quisnam sit auctor librorum qui Maccabaici vocantur. Ac primum quidem eorum librum magnopere probat, utpote qui ea narret, quæ cum Danielis vaticiniis egregie consentiunt: Et propterea quod prudenter exponit, quoniam modo virorum quidem malitia res Judæorum ad ultimum exitum perduxerit: aliorum autem virorum fortitudo eas restituerit. Quo tempore & Judæi adversus hostes pristinas vires recuperarunt, & templum Græcicæ superstitionis inquinamentis purgatum est. Secundus autem liber, dicit Philostorgius, non ejusdem videtur auctoris ac primus: sed breviarium est eorum quæ ab Iasone Cyrenæo quinque libris conscripta fuerant, in quo refertur id bellum quod Judas Maccabæus gessit cum Antiocho Epiphane, & cum ejusdem filio qui Eupator cognominatus est. Tertium autem Maccabæorum librum improbat Philostorgius, monstrosam eum appellans, & qui nihil narret quod simile sit

Nnn ij

libro primo. Quartum verò librum à Josepho conscriptum esse dicit ipse quoque, & Eleazari ac septem ejus filiorum Maccabæorum encomium potius esse quàm historiam.

2. Etsi aliis in rebus & præcipue ob Ecclesiasticæ historiæ scripturam, Eusebium Pamphili laudat Philostorgius, eundem tamen errare dicit in iis quæ ad Religionem pertinent. Errorem autem illius hunc esse ait, quòd Deum nec cognosci, nec comprehendi posse existimaverit. Aliis quoque ejusdem modi erroribus implicatum cum fuisse dicit. Porro testatur, illum historiam suam ad ea usque tempora perduxisse, quibus liberi Constantini Magni in patris imperium successerunt.

3. Ait Impius Philostorgius Arium, cum suffragia pro Archiepiscopatu Alexandrino in ipsum inclinarent, Alexandrum tamen sibi prætulisse, & suffragia in eum transfuisse.

4. Ait Alexandrum quendam presbyterum, cognomento Baucalim, ob coacervatam carnis superflua molem, quæ in dorso ejus excreverat instar vasis testaceæ: cujusmodi vasa Alexandrini patrio sermone Baucalas vocant. Huncigitur Alexandrum, cum secundum ab Ario locum inter presbyteros obtineret, ait simultatis inter Alexandrum Episcopum & Arium causam præbuisse, & consubstantialis prædicationem ab eo tempore excogitatum fuisse.

5. Constantius Magni Constantini pater, ob eximiam fortitudinem, ut ait Philostorgius, superioris Galatiæ in qua sunt Alpes, Imperator renunciatus est. Hæc autem loca accessu difficilia sunt & impervia. Porro hæc superior Galatia, nunc à Romanis Gallia vocatur. Mors autem Constantii contigit in Britannia, quæ Albionis insula olim dicebatur. Illic Constantinus post vitatas feliciter Diocletiani insidias, cum patrem ægotantem reperisset, eum brevi post mortuum sepulturæ mandavit, ac mox Imperii successor factus est.

6. Causam, cur Constantinus M. à Gentilium superstitione ad Christianam religionem transferit, Philostorgius perinde ac reliqui omnes, ait, fuisse victoriam de Maxentio. In qua crucis signum visum est in Oriente, longissime protensum, luce quadam admirabili eam depingente & stellis undique

Α θαι και αυλός σωμολογών, έχ' ιστορία μάλλον η' επώμιον είναι φησι, το' αει το' ελεάζαρον και εδν' επ'α' παιδας εδν' μακαβαίως διηγέμενον.

2. Οτι τα τε άλλα, και' οσα προς ιστορία η' κ' λόγον, ο' φιλοστοργίου τον παμφορίου σέβειον επαινεσας, αει την ευσέβειαν διαματάνην φησι. και' το' αμαρτημα ο' δυοσεβειου διηγέμενον, διοπι' αγνωστον το' θεον ε' αλατάληπτον η' γοιτε. αλλά και' άλλα του αει φησι αυλόν πλημμελείν. καταπαύσαι' αυτον τας οικείας τής ισοείας μνήμας, μέχρι τής τ' η' πάδων διαδοχής τ'ε' μεγάλης και' σαντινης συνεπιμαρτύρε'.

3. Οτι εδν' ο' δυοσεβειου φησι τας' υψους τής δ'ε' χειροσύντης επ' αρειον φερομένης, αυτον μάλλον αλέξανδρον προτιμησάντα εαυτε, αει ελ' θείν' αυτα ταυτας καταπεράσασα.

4. Οτι αλέξανδρον τινα προσέτιθετο βαυκαλιν' επονομαζόμενον, δια το' σαρκος υπε' π'ραφ'ος' ογκον' υπο' τ' η' μεγαφρέων αυτε' σεσωρωθ' μένον, αγ' ης ο' σερακίως ενήμιμα' δ'αι' σχήμα, απ'ερ' εν' βαυκαλάς' επιγ'ωείως αλέξανδρ' εις' εώ' θασιν' ονομάζει. τ'ε' τον φησι την δ' δ'ύξεαν τ' αξιν' μετ' αρειου' ε'ρη' τα, αρ' ζαι τής αιτίας, δ' ζ' ης η' διαφορα' α' αλέξανδρου' πα' επισκόπου και' α' ελω' συνεργ' η' και' την τ'ε' ομομοσίως' ανακήρυξιν' εν' α' ε' επιτεχναδ' ήναι.

5. Οτι φησι κωνσταντινός ο' τε' μεγάλης και' σαντινης' πα' ης' κατ' ανδραγαθίαν τον ανωγαλαλιών, εν' α' ις' ε' αι' καλε' μεναι' α' λ' π' ε'ς, βασιλ' υς' απ'ε' δ' ε' χ' θη' δυσέμβολα' η' τα' χωρ' ης ταυτα και' δυσπερόσοδα' τας' η' γαλατίας' ο' νυν' γαλλίας' επονομαζ' ε' σ' ω. η' η' τε' λ' α' ν' τη' κωνσταντινός, κατ' α' β' ρ' ε' ι' αν' γ' ε' γ' ο' ν' ο' σ' η' α' λ' ε' ι' ω' ν' ο' s' κα' λ' ε' μ' ε' ν' ω' s' . εν' η' κ' η' ν' ο' s' ε' ν' α' κα' α' λ' α' β' ο' n' αυλόν κωνσταντινός ο' πα' ις, φ' υ' γ' ω' n' πα' ρ' α' δ' ο' ζ' ω' s' την' επι' β' α' λ' ω' διοκλησιαν' ε' s' , τε' λ' α' τ' ω' n' α' εν' η' δ' ο' s' ε' s' , και' τής βασιλείας' κα' λ' ε' s' η' διαδοχ' ο' s' .

6. Οτι την' ε' s' μεγάλης κωνσταντινός' μετα' ε' λ' ω' εν' τ' ε' λ' λ' η' ν' ιδ' ο' s' θ' ρ' η' σ' κ' ε' ι' α' s' εις' τ' χ' ρ' η' s' τ' α' ν' ο' s' μ' ο' n' και' ε' d' n' το' iς' α' λ' λ' ο' iς' φ' θ' ε' γ' ε' s' ο' μ' e' n' o' s' , αι' τ' α' s' χ' ρ' η' ε' s' αναγράφ' η' την' κ' ε' s' μαξ' α' λ' iς' ν' i' κ' η' n' . κατ' α' λ' ω' και' το' ε' s' s' α' ν' η' ε' s' η' μ' e' i' o' n' κ' e' s' αναβ' ο' λ' α' s' επ' i' μη' κ' iς' ο' n' ω' φ' θ' η' δι' η' κ' o' n' , α' γ' λ' η' s' αυλόν' κα' λ' ε' s' η' n' i' s' .

τάσπε διαλυπημένης, & αςέρων αυτον κύκλω
αειθεσίω, ιεροσολων, & πρὸς γραμ-
ματὶν χαρμηλῆα ρυθμιζομένων τὰ ἴαα
ρωμαίων ἐλεγε Φωνῆ, ἐν τῷ τῶ νικα.

7. Οπὲ πρὸ τ' ἐν νικαία συνόδῳ, ἔδει τὸν
ἀλέξανδρείας φησιν ἀλέξανδρον καταλα-
βόντα τὴν νικομηδέαν, καὶ οὐκ ἐπὶ κερδέως
ἐνυχοῦντα καὶ τοῖς συνάπτα ἑπισκόποις, συνο-
δικαῖς ψήφοις ἀνομολογήσαι ὡς δραστιά-
σαι ὁμοῦσιον τῷ πατρὶ τὸν υἱόν, καὶ τὸν ἀξίον
δοκρυξάαδ.

8. Μετ' ἑπολιῶ ἴχρονον καὶ τὴν ἐν νικαία συ-
νήμασιν ὁδῶν, ἐν ἡ μὲν ἰων ἄλλων ἀρχιερέων θεῶ,
καὶ βασιλέα τὸν ἀμασείας ἑπισκοπον παρῆ-
ναι, καὶ μελέτιον τὸν Σεβαστοπόλεως.

9. Οὐκ αὐτὸς ἔκωμολογοῖ πάντας ὁμο-
φρονῆσαι τῷ ἐν νικαία τ' πίσεως ὄρω, πλὴν σε-
κένδῳ ἑπιτολεμαῖδ' ὄ, καὶ θεῶν ὁ τῆς μαρ-
μαρικῆς ἠκολοῦθησεν. τὸ ἴαλο εἶπ' ὅ τῷ ἄ-
ρσανῶν ἐφόρων, δισέβιος τὲ φημι ὁ νικομηδεί-
ας ὃν ἔδει ἄποθεῖαι μέγαν, καὶ θεογνῆς ὁ νικαί-
ας, καὶ μάριος ὁ χαλκηδόν' ὄ, καὶ ἡ ἄλλη φά-
λαγγ, πρὸς τὴν συνόδον μετέβητο δόλω
μην, καὶ ἔδει φησι, ἐτὸ ὁμοῦσιον ἐν τῇ τῷ ὁμο-
ούσιον Φωνῆ ὑποκλέψαντες πλὴν γε συμφρο-
νῶν τοῖς συνωδικαῖς ψήφοις ἀναδέξασ-
θαι, κωνσταντίας τῆς τῷ κωνσταντίας βασι-
λέως ἀδελφῆς εἰσηγησαμένης αὐτοῖς τὴν εἰς
τῷ τῷ ὡραίνεσιν.

10. Λέγει ἴα καὶ σεκένδον ὑπερορίζομενον εἰπεῖν
πρὸς δισέβιον, δισέβιε ὑπέβραψας, ἵνα μὴ ἐξ-
οριῶ τῆς πειθῶ τῷ θεῷ δι' ἐνιαυτῶ σε δεῖ ἀχ-
θήσασθ' ἀπαγόμενον καὶ γεγονέναι τῷ δισέβιῳ
τὸν ἄξιοφρονα μὲν μῆνας ἀπὸ τ' συνόδῳ
τρεῖς κατὰ ἑκένδου προῖπε, πρὸς τὴν ἰδι-
αν καὶ τὸ φροφανεῖς ἀσέβειαν ἀνατρέψαντι.

EK THΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

ΟΤΙ ὁ φιλοψευδῆς ἔδει κακος ὄργισθ',
μὲν τὴν ὁμομενικὴν συνόδον, καὶ τὴν
ἐκ προδήλα τῷ πρὸ τὸν δισέβιον πρὸς τὴν δι-
σέβειαν παλινοδίαν, τὸν βασιλέα φησι
κωνσταντίνον τῶν μὲν δὲ ἰδιῶν εἰσπράξααδ,
ἀντ' ὧν ἄλλα φροφάντες τῷ ὁμοῦσιῳ ὑπε-
σημῆναντο ἔδει ἴα καὶ σεκένδον ἀνακα-
λέσααδ καὶ γεῶματα πανταχῶ δια-
πέμψαι, τὸ μὲν ὁμοῦσιον διασφραγίστα,

A circa eam currentibus instar celestis
arcus, & litterarum formam exprimen-
tibus. Porro litteræ Latino sermone
hæc verba designabant: In hoc vince.

7. Ait Philostorgius, ante Synodum
Nicanam Alexandrum Alexandria Ep-
iscopum, cum venisset Nicomediam,
& collocutus esset cum Ofio Cordu-
benfi, aliisque Episcopis qui unâ cum
illo erant, perfecisse, ut synodali sen-
tentia Filium Patri consubstantialem
esse profiterentur, & Arium à commu-
nionem removerent. Nec multo post
congregatam esse synodum apud Ni-
cam: Cui præter reliquos Antistites
Basilæus Amasiæ Episcopus, & Meleti-
us Sebastopoleos intertuerunt.

8. Fatetur etiam Philostorgius, cun-
ctos Episcopos expositioni fidei quæ
Nicae facta est consentisse, excepto
Secundo Ptolemaidis Episcopo, quem
secutus est Theon Episcopus Marmari-
cæ. Reliqua autem caterva Arianorum
Antistitum, Eusebius inquam Nicomedi-
ensis, quem Philostorgius Magnum
cognominat, Theognis Nicæus, &
Maris Chalcedonenfis Episcopus &
ceteri omnes, sententiam synodi am-
plexi sunt: dolose quidem ac fraudu-
lenter, ut testatur etiam Philostorgius,
cum sub voce homousii τὸ ὁμοῦσιον cal-
lide occultarent. Sed tamen synodi de-
cretis consentire non recusatunt, cum
Constantina soror Imperatoris Con-
stantini hoc consilium eis suggessisset.

9. Addit Philostorgius, Secundum,
cum in exilium proficisceretur, Euse-
bio dixisse: Eusebi subscripisti, ne in
exilium mittereris. Ego verò Deo id
mihi revelanti confido, te intra annum
in exilium abductum iri. Sane Eusebius
tribus mensibus post synodum exactis
relegatus est, quemadmodum Secun-
dus prædixerat, cum ad pristinam im-
pietatem palam reversus esset.

EX LIBRO SECUNDO.

AIT mendacissimus Philostorgius,
post universalem synodum & post
Eusebianorū palinodiam adversus Re-
ligionem, Imperatorem Constantinum
eos quidem pœna affecisse, propterea
quod cum aliter sentiret, homousio ni-
hilominus subscripserant: Secundū ve-
rò cum locis ab exilio revocasse, litte-
ras etiam quaquaversum misisse, quib'
consubstantialis quidē vocē explode-

Nnn ij

